

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΣΤΙΛΟΓΗ ΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ 15—Ἐν δε ταῖς ἑκαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΧΩΝΤΗΣ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

III

Ἀπερίγραπτος ἀποτρεφὴ καὶ περιφρόνησις καταλαυδᾷ-
νεὶ ἡμᾶ, ἀναγινώσκοντας τὰ τῆς μεταξὺ συμπολιτευτέω
καὶ ἀντιπολιτευτέω πάλης. Οὐδέποτε ἡ προσωπικὴ πολι-
τικὴ, ἡ περὶ τοῦ ἐγὼ ἀσχολία, ἡ λοιδορία τῶν ἀντιπάλων
καὶ ἡ αὐτοεολογία ἐπεκράτησαν τοσοῦτον ἐντὸς τῆς κοινω-
νίας ταύτης ὅσον σήμερον, ὅτε ἄιστα ἔπαυσε. Καὶ τὸ χαί-
ριτον ἐν τῇ ἡγούσῃ ταύτῃ καὶ ἐλευσίῃ πάλῃ ὅχι μόνον δια-
βλέπει τις τὴν ἡθικὴν καὶ διανοητικὴν ταπεινότητα τῶν
δύο ἀντιπάλων κομματῶν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ σπέρμα διακρί-
νεται εὐρυτέων σκεψῶν καὶ εὐτυνευδῆτου φιλοπατρίας.
Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἐπονεϊδίστητον διαγωγὴν τῶν πρωτα-
γωνιστοῦτων τί νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς τῶν δευτερευανιστῶν
καὶ τριταγωνιστῶν; Πῦντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, οὐδὲν ἄλ-
λο πράττουσιν, ἢ ἰγωνίζονται νὰ ἐπισύρῃσι τὴν περσογῆ
τῆς κοινωνίας ἐπὶ τῆς γυμνῆς αὐτῶν ἀτομικότητος ὅχι δια-
πολιτικῶν προγραμμάτων καὶ δι' εὐσυνηδῆτου μελέτης τῶν
ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἀλλὰ διὰ προσωπικοῦ πατάγου, διὰ
τῆς ἀνατυπώσεως στερεοτύπου ὑβρεολογίου, διὰ σκανδαλω-
δῶν μικροπεισιῶν καὶ δι' ἐπιδείξεως ἄρχῶν ἀπονενοημένων.

Πάντοτε ἐγνωρίζομεν ὅτι ἐντὸς τῆς νέας ἡμῶν κοινωνίας
καὶ παρὰ τοῖς νηπιέζουσιν ἡμῶν κόμμασι, δὲν ἔφθονοῦσι
αἱ κυβερνητικαὶ ἰδέαι καὶ τὰ πολιτικὰ συστήματα, ἄλλο
τοιαύτην στεριότητα νοός καὶ τοιαύτην ὀβελιτηρίαν καρδίας.
ὁμολογοῦμεν ὅτι οὐδέποτε ἐφραταζόμεσθε διότι ὅ,τι πα-
ρατηρεῖται ἐν τοῖς κόμμασιν ἡμῶν, ὑπολαίπεται καὶ τῆς
κοινωτέρας διανοίας καὶ τῆς κοινωτέρας ἡθικῆς. Γ-ωστὸν
ὅτι τὸ πολιτικὸν σύστημα τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ εἶναι ἀ-
πλῶς τὸ νὰ ζῆ διὰ τῆς ἀνοχῆς* μικρὰν τρέψων πρὸς τὴν
πολιτικὴν τιμὴν πῆστιν, θεωρεῖται κυρίως ἄθροπος τῆς
σήμερον* ὑπογράφει εὐχαριστικῶς ὅ,τι τῷ δίδεται πρὸς ὑπο-
γραφήν, καὶ ὅταν ἔθῃ ἡ Βουλὴ, θὰ ἰδῇ τί θὰ εἴπῃ ὅπως
μείνῃ σύμφωνος μετ' αὐτῆς ἐς ἀεί. Πρὸς τὴν τοιαύτην πο-
λιτικὴν, ἥτις ἐν μόνον ἔχει ὄνομα, τὸ τοῦ κοινοῦ, τι
ἀντιτάττουσιν οἱ ἀντίπαλοι; Ἀνωτέραν πρόνοιαν; ἄπαγε!

θιαμότερον φιλοπατρίας αἰσθημα; οὐδέλλως. Ἐξαν-λοῦνται
μόνον εἰς φρασσεολογικὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐαυτῶν ἱκανότητος
ἐπὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν ἀντιπάλων, μετὰ κόμπου τοσοῦ-
το, μεγαλογλώσσου, ὅτε ἡ κοινωία ἄγεται νὰ πεισθῇ ἀ-
κοιθῶς περὶ τοῦ ἐναντίου. Μετὰ πάντε σ, ἐδὸν μηνῶν ἰληθ-
τας, ἡ ἀντιπολιτευσις δὲν κατώρθωσεν εἰςτέτι νὰ διατυπώσῃ
ἐν οἰονόηποτε πολιτικὸν πρόγραμμα ἐναντίον τῆς κυβερνη-
τικῆς μοιροδοξίας.

Καὶ ὁμοιῶς τὰ ζητήματα πλήθουςι εἰπέε ποτε σήμερον,
τὰ ζητήματα τῆς γενικῆς πολιτικῆς. Τὰ πασαλθόντα λάθη
ἐκαστος ἰγωνίζεται νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τῆς βίχρας τοῦ ἀίλου,
ἀλλ' οὐδέμια ἡιούσθη φωνή, προσκαλοῦτα το ἔθ-ος νὰ ἀπο-
ρύγῃ αὐτὰ ἐπιμελῶς ἐν τῷ μέλλοντι. Τὰ κόμματα ἡμῶν
μὴν αἰτιθάνονται ἀνάγκῃν σήμερον, τὴν ἀνάγκῃν τῆς ἐξου-
τικῆς πῆσαν τοῦτου μήτε βλέπουσι, μήτε αἰσθάνονται* προσ-
καλλῶνται εἰς τὸ παρελθόν, ὡς τὸ μόνον ὑποκείμενον τῶν
σκεψῶν αὐτῶν* συζητοῦσιν, διῶλιζουσιν, ζητοῦσιν ἐνόχους
ἢ στεράνους ἐν ὅλῃ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Οικ-
ιάσθε Ἀνταλκίδαν ἢ Πυρραυλίαν τὸν πρόεδρον τοῦ ἐνε-
στῶτος ὑπουργείου, ἢ ὀνομάσθε Θεμιστοκλῆν ἢ Πομπηϊὸν
ἢ Κάτωνα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευτέσεως καὶ θα κερδί-
τητε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ κόμματος. Τούναντίον, μήπως
ἢ κ. Κομμουνιστοῦρος δὲν φέροι πολλὰς ἀναλογίας πρὸς τὸν
Ἀθηναῖον Φωκίωνα; μὴ ἐξετάσθε τὰς κατὰ γῆν καὶ θά-
λασσαν κτήσεις, αἱ περιποιηήσατο, τὰ κοινὰ διαπράττων*
κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν εἶναι τύπος νεωτέρου Φωκίωνα; Οὕτω
θησκουσιν οἱ ζῶντες χάριν τῶν νεκρῶν, καὶ ἡ προσωπικὴ
φιλοτιμία ἀνασκάπτει τὴν κόριν τοῦ παρελθόντος, ὅπως
ἱκανοποιηθῇ, τὸ δὲ μελλον, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἰσχύς
τοῦ ἔθ-ους, μήτε τὰ πρόσωπα δύναται νὰ ἐμπιέσῃ, μήτε
τὰ κόμματα.

Καὶ ἐπειτα ἀποροῦμεν διατί ἡ κοινωία ἡ ἑλληνικὴ καὶ
τὰ κόμματα οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθῶσιν ἰπὸ
τοῦ 1864; Ἡ κοινωία σφριγᾷ πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸ
μεγαλεῖν* τὰ κόμματα τυφλώττευσιν πάντοτε πρὸς τὸ μέλ-
λον* ἡ κοινωία ζητεῖ Προμηθεῖς καὶ τὰ κόμματα δὲν πα-
ρέχουσιν αὐτῇ ἢ γελοῖους Ἐπιμηθεῖς, ἰντεγκαλοῦντας ἀλλή-
λους δια τὰ γενόμενα λάθη. Ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖτε, ὦ μεγα-

λοφύεις τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν ἐφημερίδων σὺν τὴν κοινῶν ἐνδιαφέρει πρῶτιστα καὶ μάλιστα νὰ ἀποφύγῃ τὴν λάθην, οὐχὶ δὲ νὰ τιμωρήσῃ μωροὺς ὑπευθύνους, λαμβάνοντα μάλιστα πολλὰς τὴν ἀρεσὴν παρὰ μωροτέρων βουλευτῶν; Ἡ κοινῶν, Κύριοι, εἶναι μεγαλόψυχος φύσις καὶ θέσει καὶ δὲν συμμερίζεται τὰς προσωπικὰς ἐκδικήσεις καὶ τὰς προσωπικὰς μικροφιλοτιμίας, ὅταν μάλιστα ἐλαβε πείραν μυστηρίου τῆς οὐτιδανότητος καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δε. Κοινωνία ὑγιὴς δὲν δύναται νὰ ἔχη πάθη ἄγρια καὶ βαρβαρικὴ μισαλλοδοξίαν, διότι εἶναι εἰκὼν τῆς θείας ἐπιεικειᾶς· διότι εἶναι ἀνωτέρα τῶν προσώπων καὶ τῶν κομμάτων καὶ τῶν παθῶν αὐτῶν. Ὑγιὴς κοινωνία ἐν μόνον δύναται νὰ ἔχη πάθος, τὸ πάθος τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ μεγαλείου· ὑπὸ τούτου μόνον ἐμπνέεται, ὑπὸ τούτου οἰστροπνέεται· ὅσο δὲ δὲν ἐννοεῖτε τοῦτο, ἀντὶ νὰ κρατῆτε κάλαμον ἐν χερσὶ ἢ θέσις σὺν εἶναι νὰ κρατῆτε σχοινίον ἐπ' ὤμου παρὰ τῶν πρώην ὠραία Ἑλλάδι.

Δός του.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩ ΑΙΩΝΙ

Ἦτο φυσικὸν ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ ἀναλάβῃ ὡς δημοσιογράφος τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς. Κατὰ τὸν κύριον τοῦτον, ἡ ἀξιοθαύρατος ὑγιεινὴ κατὰστασις τῆς πρωτευούσης, εἶναι ἀποτέλεσμα ἀκηδεύσεως πολλῶν ἐτῶν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ οὐ συνεπὴς ἢ τε προκάτοχος δημοτικῆ ἀρχῆς καὶ τὸ ἐπιστῶν, καὶ ὅ τε προκάτοχος πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ παρὼν εἶναι ἀθῶοι ὡς περιστέραι, τῆς ἀκροδαιίας καὶ τῆς ἀναληθούς καὶ πάσης παραλείψεως τῶν καθήκοντων αὐτῶν! Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὠραίων τούτων ἰσχυρισμῶν, ὁ Αἰὼν καταχωρεῖ διάφορα κουνδύλια τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὅποια ἐπεψήφισεν τὸ συμβούλιον, εἰς τὸ πρὸς κατασκευὴν γεφυρῶν Βαθρακονησίου καὶ Βαχαιοῦ δραχ. 6,000· πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ὑπονόμου 60,000 δραχ., πρὸς κατασκευὴν οὐρητηρίων καὶ ἀποπατῶν 10,000 δραχ. κτλ.

Ἐὰν ἤρουν οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ καθάρσωσι τὴν πόλιν ἀπὸ τὰς βρώμας καὶ τὰς δυσωδίας, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ μεριμνα τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τοῦ προέδρου αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπαρκής. Ὑπάρχει μόνον μία μικρὰ ἄμφω βλάβη, τὰ κουνδύλια καὶ μόνον εἶναι ἐργάται ὑγιείας καὶ καθαριότητος· διότι σήμερον μὲν τὰ κουνδύλια αὐτὰ καὶ τὰ οὐρητήρια εἶναι ἰδανικά, καὶ οἱ ἀπόπατοι ἰδανικοὶ καὶ οἱ ὑπόνομοι ἰδανικοὶ καὶ αἱ γέφυραι καὶ αἱ ἀγροτικοὶ ὅδοι ἰδανικοὶ· μόνον δὲ ἡ κοινότης τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τοῦ προέδρου αὐτῶν, εὐχαριστεῖται μὲν τὰ ἰδανικά οὐρητήρια καὶ τοὺς ἀποπατούς. Εἶναι δὲ ψεύδος ἀναιδίστατον ἢ ἀμάθεια ἀσύγγνωστον, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ἐτελεσις τῶν δημοτικῶν τούτων ἐργῶν, εἶναι κατὰ τοὺς νόμους ἐργῶν τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα κατὰ νόμον ἔχει ἢ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἡ ἀστυνομία εἶναι ὑπόχρεως νὰ βυθῆ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ οὐχὶ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ἐὰν ἀνάφῃ ὁ κ. πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὰ κείμενα τῶν νόμων, ἐφ' ὧν στηρίζεται. Το καθ' ἡμᾶς γνωρίζομεν ὅτι, αἰρετὴ ἀρχὴ, οἷα ἡ δημοτικὴ, οὐ-

δέλως εἶναι δυνατόν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἡστέρων νόμων, ἢ κωλύεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῆς.

ΣΤΗΝ ΤΗΝΙΑΚΗ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ.

Ἦ Τηνιακὴ ἡ Παναγιὰ καὶ πάλι θὰ μᾶς κἀν
 Γε τακτικά τῆ θαύματα...λοιπὸν ἴσῃν Τῆνο ὄλοι,
 Ἄν θέλετε ἡ χάρις τῆς ἀμέσεως νὰ σᾶς γιάνη
 Ἄπ' τὰ κακὰ ποῦ ἔπεσαν ἴσῃν Ἀθηνῶν τὴν πόλι.
 Ἀφύστετε τὸν ἀτμαρχο καὶ τὴν Ἀστυνομία,
 καὶ τρέξετε μὲ δάκρυα ἐμπρὸς ἴσῃν Παναγία.

Ἦ ὁ καλλίτερος γιαντρός ἡ Παναγιὰ ἐκείνη,
 Γιαντρεύει κάθε ἀρρωστο μὲ μία τῆς ματιῆ,
 καὶ δίχως κούρησι, συνταγαίσι καὶ γιαντρικά σᾶς εὐώνει.
 Ἦ ὁ πόνους, τὰ κοψίματα, τοῦ τύπου τῆ φωτιᾶ,
 εἶναι καλλίτερος γιαντρός ἴσῃν τὸν Πρεταντέρη,
 τὸν Ὀρφανίδη, τὸν Μακκά, καὶ τᾶλλο τὸ ἀσκέρι.

Ἦ Τηνιακὴ ἡ Παναγιὰ δὲν εἶναι ξεπεσμένη
 Σὺν τῇ Χρυσοσπηλιώτισσᾳ ἢ σὺν τῇ Βλασσαροῦ,
 ἐκείνη εἶναι ἀρχόντισσα παντοῦ ἐξακουσμένη,
 Ἄπ' ἀστράφτει σὲ μαλάγματα κ' ἰσῃν μὲ πρὸ καιροῦ.
 Δὲν εἶναι ἄλλη Παναγιὰ παρὰ ἡ Τηνιακὴ
 Ἦ ἄλλαι εἶναι καλπίαις σὺν τὴν πολιτικῇ.

λοιπὸν ἴσῃν Τῆνο ἀδελφοί...μ' Ἐνα κερὶ ἴσῃν χέρις
 Μὲ μία δύο προσευχαίσι καὶ μὴ καλὴ μετάνοια,
 ὅτι δροσιθεῖτε ἴσῃν στιγμῇ, θὰ γίνετε ξεφτέρησι,
 Ἄλλ' ὅμως καὶ ἄν πεθάνετε θὰ πάτε ἴσῃν οὐρένια.
 Ἐνῶ ἄν πάτε ἴσῃν γιαντροὺς σᾶς τῶν τὸ πορτοφύλι,
 Κ' ἄν σᾶς πεθάνουν οἱ γιαντροί, σᾶς πέρουν κ' οἱ διαβόλοι.

λοιπὸν ἀμέσεως τρέξετε εἰς τὸ εἰκόνισμά τῆς,
 νὰ ἔνας ἕνας χωριστὰ μὲ τάξι κ' ἴσῃν ψυχία,
 Γὰ νὰ μὴ ἴσῃν τὸσους πολλοὺς ἀρρώστους ἐμπροστὰ τῆς,
 καὶ φύγη ἄπ' τῆ θέσις τῆς, καὶ μείνουμε ἴσῃν κρύα.
 Μὲ ὄλοι σᾶς φωνάζετε ἴσῃν Παναγιᾶς τ' αὐτῇ...
 Ὅσῃ κ' ἄν ἴσῃν Παναγιᾶ, σκοτίζεται κ' ἴσῃν αὐτῇ.

Τὸ κάθε σᾶς παράκονο σιγὰ νὰ τῆς εἰπῆτε,
 Καὶ ἄν σᾶς πῆ πῶς γρήγορα θὰ γίνετε καλά,
 Ἄνοιξετε τὰ μάτια σᾶς γὰ νὰ μὴ γελασθῆτε...
 Κ' ἡ Παναγιὰ κάποτε μᾶς παίζει καὶ γελᾷ.
 Ἐκεί ποῦ σὺ ὑπόσχεσαι ὅτι καλά θὰ γένῃς,
 Ἐσχίνας τὴν ὑπόσχεσι, καὶ ἔπειτα... πεθαίνεις.

Ἦτοι θάρρῳ κ' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς πῶς κάνει
 Parole d honneur, σ' ὑπόσχεται πῶς θὰ σ' οἰκονομήσῃ,
 Μὰ μέσα ἴσῃν πολιτικὴ τὸν λόγο του ξεχάνει,
 Καὶ ἔτσι πάει λέωντας καὶ βλαστημᾶς τὴ φύσι.
 Καὶ ἔχει δίκην βέβαια κ' ἡ Παναγιὰ κ' αὐτός...
 Γὰ τῶσους ἔ.σ.σ. μοναχὰ δὲν εἶναι ἀρκέτος.

Κ' ἡ Παναγιὰ, ἀδελφοί, μὲγάλα μέσα θέλει
 Δὲν φθάνει μόνον προσευχῇ, μετάνοια καὶ νηστεία,
 Πρέπει κανένας κάποτε βουσφένια νὰ τῆς στέλλῃ,
 Ἄλλοις δὲν κάνει τίποτα κ' ἡ ἄχραντος κυρία.
 Ἐδῶ εἰς τὸ Ῥωμαῖο παντοῦ φωνάζουν μέσα,
 Ἄλλοις σ' ἀφίνουν κ' ἄρρωστᾶς ἢ χάσκεις σὺν τὸν Μπέσα.

Souris

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Θριαμβευτικῶς, ἰλοζονικῶς, φαιριστικῶς ἔσπευσε χθὲς ἡ
 δημοκρατία νὰ τοιχοκολλῆ εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν γνωμοδότη-
 σιν τοῦ Κατσημηγάλη, τοῦ Χρηστομάνου καὶ τοῦ Χασιώ-
 του, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς δεξαμενῆς οὐδεμίαν ἔχει οὐσίαν πα-
 ραγωγὸν κοιλιακοῦ τύπου. Νομίζομεν ὅτι τὰ τρία ταῦτα
 ὀνόματα δὲν ἄρκοῦσιν ἵνα κατευνάσωσι τὴν εὐλογον ἀνη-
 συχίαν τοῦ κοινοῦ. Ἡ γνωμοδότησις αὐτῶν ἔχει ὄλους τοὺς
 τύπους τουρκικοῦ φειφᾶ καὶ πᾶν ἄλλο μαρτυρεῖ ἡ ἐπιστη-
 μονικὴ ἀκριβείαν καὶ εὐσυνειδησίαν ὡς πάντοτε οὕτω καὶ
 σήμερον τὸ ζήτημα κατάντησε κομματικὸν καὶ ἐν τοιαύτῃ
 περιπτώσει εὐρέθειαν καὶ τρεῖς ἐπιστήμονες νὰ εἰπωσιν ὅχι
 ἐκεῖ ὅπου ἄλλοι βαρύτεροι καὶ σπουδαιότεροι εἶπον ναί. Ἡ
 ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἐπιτευχεῖται γνωμοδότησις οὐχὶ μόνον δὲν
 λύει τὸ ζήτημα, ἀλλ' ἐνέτεινε μᾶλλον αὐτὸ, καὶ ἐλπίζομεν
 ὅτι ταχέως θὰ ἀποδειχθῇ μωρα ὑπὸ τῶν ὑποστηριζόντων
 τὴν ἐναντίαν γνώμη.

Ἦ Παπαχαμαλόπουλος σήμερον παρίσταται ὑπὸ τῶν ὑ-
 πουρικῶν ὀργάνων ὡς ὁ πατὴρ τοῦ ἐλληνικοῦ γένους ἀδ-
 ὠπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μεριμνῶν πατριωτῶν ἀδ ὠπουργός,
 τῶν ἐσωτερικῶν πατριωτῶν φρονιζῶν διέταξε νὰ καθαρῶσιν
 τὰς ὁδοὺς, νὰ ἐπιβλεψῶν τὰς ὁδοὺς, νὰ πλύνουν τοὺς χα-

εἰπίδες κτλ. Δὲν φθίνει ὅτι ἡ πρωτεύουσα ἔχει ὑποστῆ
 τῶν ἐκ τοῦ κοιλιακοῦ τύπου εἰς ἀνάγκη νὰ ἀκούσῃ τα-
 τῶντα περὶ τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ κ. Παπαχαμαλοπού-
 λου; Ἐὰν ἡμῶς ὁ ὠπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν θέλῃ πράγ-
 ματι νὰ δοξασθῇ καὶ αἱ ἐφημερίδες του δικαίως νὰ τὸν ἐ-
 νυμνήσωσι, ἂς ἀναλάβῃ τὴν ἐκκαθάρισιν ὄλων τῶν ἀποπά-
 των τῆς πρωτεύουσας.

Τέλος μετὰ τετραετῆ πολιορκίαν ὁ Δολοκὸς παρεδόθη
 εἰς τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα καὶ ἡ ἐλληνικὴ σημαία ἀνυ-
 ψώθη ἐπὶ τῶν ἐπαλλεῶν του. Δόξα καὶ τιμὴ Κουμουνοδό-
 ρου καὶ Δηλιγιάννη! Ἄν ἡ κυριόλευκος δὲν ἐχαιρετῆθη διὰ
 τῶν προσηκόντων κανονισμῶν, τοῦτο δὲν μείοι τὴν ἡ-
 μετέραν δοξάν, διότι τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἐξήντησαν
 αὐτὰ τὴν τετραετῆ πολιορκίαν τὴν περιτείδι τῶν. Τουναν-
 τῶν εἶναι ἐνδοξότερον νὰ ληφθῇ φρούριον τόσῳ ἰσχυρῶν ἀ-
 εου κανονισμῶν φαίνεται ὅτι ὁ ἐνδοξὸς ἡμῶν στρατὸς
 πετέθη κατὰ τὴν τελευταίαν καὶ ἐπιτυχοῦσαν ἐφοδὸν κατὰ
 τοῦ φρουρίου διὰ τῆς λίγγης. Ποῦ εἶναι Θεοδορογιαν-
 νοῦλα, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς δάφνας τῆς ὠραίας ἐπέσης
 τοιλικῆς τοῦ 1878! Ποῦ εἶσαι... Σοὶ ἔξῃζε νὰ βάλῃς
 καιουργεὶς φράκο καὶ λευκὸν λαιμοδέτην καὶ λευκὰ χερσό-
 τια διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃς μὲ τὴν ἐρωτότροπὸν σου χάριν εἰς
 τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἔθματος ὅτι ὁ Δο-
 λοκὸς ἐκυριεύθη διὰ μάχης ἀδάκρυος.

Ἦ Αἰὼν παρεδέχεται ἢ δὲν παραδέχεται ἐπιδημίαν
 κοιλιακοῦ τύπου; Ἄν παρεδέχεται, κάμνει καλά νὰ ἀνα-
 μνησθῇ ἐκείνη τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, καὶ
 αἱ νὰ χαρῆ ἐπὶ τούτῳ. Ἄν ὅμως ἔχει τὴν ἀναιδείαν νὰ
 μὴ παραδέχεται κατ' ὄρχην τὴν ἐπιδημίαν, ἀρκούμενος εἰς
 ἄπλοῦς τινὰς πυρετοὺς καὶ γαστρικὰς, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἴ
 ἄνθρωποι καὶ τὰ κρούσματα δὲν εἶναι πολυάριθμα, οἰκτερο-
 μεν τὴν μονομασίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θέλει νὰ ἴδῃ ἀνε-
 ταρκεῖς τοὺς νεκροθάπτας καὶ τὸ ἐπιταφίσιον ἑκάστην
 πεισθῇ ὅτι ὁ σήμερον μικρὸς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων δύναται
 ὄχι μόνον νὰ ἀπιθῇ μείζων καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ γεγονότος
 οὐδεμίαν ἔχει πρὸς τὸν πανικὸν τῶν κατοικῶν αἱ
 τῶν οἰκογενεῶν. Μόνον οἱ εἰς ἐπαγγέλματος διοστροφεῖς
 τυνάττουσι δύο χωριστὰ πράγματα διὰ νὰ ἀποκρύψωσι τὴν
 ἰημασίαν ἀμφοτέρων.

Ζήτημα σπουδαιότατον, ζήτημα μέγα, ζήτημα ἀνώτερον
 ἔλων τῶν ζητημάτων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἀπασχο-
 λεῖ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς ὑγιείας τῆς πόλεως; ποῖον
 εἰ τῶν δύο πρέπει, νὰ κλεισθοῦν αἱ ὅλαι αἱ κατὰ τὰς
 ὁδοὺς τῶν ὑπονόμων ἐρμητικῶς καὶ ἢ οὐχί; Ἄν μὲν ἀφειθῶ-
 σιν ἀνοικταί, θὰ μολυνῶσι τὸν ἀέρα τῶν ὁδῶν, καὶ τῶν
 πλατειῶν αἱ ἀναθυμιάσεις, ἂν δὲ κλεισθῶσιν ἐρμητικῶς, αὐ-
 ταί αἱ κατηρεμῆναι ἀναθυμιάσεις θὰ ἐργασθῶσιν ὑπογίως,
 θὰ διαρρήξωσι τοίχους καὶ χῶματα καὶ θὰ εἰσελάσσωσιν εἰς
 τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκῶν καὶ ἐκείθεν εἰς τὰ ἀνώγεια. Τί νὰ
 κάμῃ λοιπὸν ἡ ἀστυνομία; νὰ κλείσῃ ἢ ν' ἀνοίξῃ; Τί
 γνωμοδοτεῖ τὸ ἰατροσυμβούριον; ἢ τί φρονεῖ ὁ κ. Δελη-
 γιάννης, ὁ ἰατρός; Ἄν δὲν λυθῇ τὸ σοβαρώτατον καὶ ἴσῃν

πικρότατον τουτο ζήτημα, η παρούσα κυβέρνηση είναι αναξια της πατρίδος.

Πολλές χάριτας οφείλει η κυβέρνηση του κ. Κουμουδούρου εις τον κοιλιακόν τύπον. "Α εν αυτου τα άρθρα της "Ωρας" πως θά ανεκινώσκοντο περισσότερο, και η έννοια αυτών θη εξηκριβούτο μάλλον. "Αλλ' ο κοιλιακός τύπος, εκπρόχθη θανάσιμος έχθρός της αντιπολιτεύσεως, πως διότι έλαβε κανέν βουρετάκι παρά του κ. Κουμουδούρου.

Οί προτεινάντες την παύσιν του δημοτικού συμβουλίου και του Δημάρχου "Αθηναίων, έληλυόησαν να συμπληρώσωσι την ιδεάν αυτών, προτείνοντες όπως ο νέος δήμαρχος και οί νέοι δημοτικοί σύμβουλοι εκλεγώσιν εκ Μεσσηνίων ή Γορτυνίων. Τουτο πράττομεν ήμεις σήμεραν, αναγνωρίζοντες ότι οί "Αθηναίοι άπεδείχθησαν άνίκανοι ν' αυτοδιοικήθωσιν.

"Εν τή ταρχή και τρικυμιά ή τις κατεπλάκωσε την πρωτεύουσαν ένεκα της επιδημίας εφοέυψεν εξείφνης εις τό μέσον ως ο ένυάλιος Ποσειδών. και ο μακαρία τή μήτην πρώην δήμαρχος "Αθηναίων, θά να μάς ειπή ότι αν επιδημία και πυρετοί λυμαινόνται τους "Αθηναίους, τουτο είναι έκδιόησις του ουρανού κατά των καταψηφισάντων αυτον έν ταις παρελθούσαις εκλογαί. "Ο Αίώ. συμπερίζεται έν μέρει και την ιδεάν αυτήν, καθώς συμπερίζεται έν γένει άλλις τας ιδεάς, αϊτινες ουδέμιαν σχέσιν έχουσι προς την ειλικρίνειαν και την φιλαλήθειαν.

Πληροφορούμεθα ότι δσάκις έν Φαλήρη σβύνη το ήλεκτρικόν φώς, τουτο γίνεται τή ειληγήσει και παρακίησε του κ. Αύγερινου, διότι ως αύγερινός, μόνος έν τή σκοτία δύναται να αναλάμψη.

"Ο φίλος ήμών συνεργάτης **Bobb** ο και **Τενεκές** από τυφροειδούς καταληψίας πανικού έτράπη την προς τα Θεβιας άγρουσαν, όπως εξετάση τό μέρος όπου θά στηθῆ ο του Βελένιζα άνδριάς.

Πρόγραμμα "Ιλισαίδων Μουσών.

"Η εταιρία της πεζολογίας του χορού και της μουσικής θέλει δώσει χορόν κτλ.

"Εκ του αυτού.

"Εν τῷ μεταξύ θέλουν λάβει μέρος αί γαλλίδες "Αϊτέ και Λουκία διάφορα τεμάχια προς τέρψιν του κοινου...

Ποίος λέγετε έξ όλων μας των "Αθηναίων λογίων να τό συντάξῃ;

Ου μόνον ως γενναία προσφορά αλλά και ως πρωτοβουλία ή πράξις του κ. Νεγρεπόντη, όπως έλθη άεωγός των ήπόρων άσθενών μάς ένθουσιάζει υπέρ εϋτου εις βαθύν, ώστε να λησμονήσωμεν και αυτην την μετά του Γλαδστανωρ έλληλογραφίαν του.

"Ο κ. Σιβιτζινίδης, την γνωρίζετε; άνήγγειλεν ότι τρία κατά συνέχειαν φύλλα του Τηλεγράφου θέλει πωλήσει υπέρ των πτωχών της πρωευρούσης. "Αν τουτο άποβῆ έληθές, τί συντάσσεται και μεταφράσσεται του Τηλεγράφου είναι έλπις να λάβωσι μέρος της μισθοδοσίας των.

Δέν θά έγνωρίζομεν ότι έχομεν μέγαν τινά ύδραυλικόν "Ελληνα, σπουδάσαντα έν Παρισίοις δαπάναις του ήμέρου δήμου υπό όλους τος γνωστός και άγνωστός ύδραυλικούς άνδρας της Ευρώπης, αν μη ή "Φρημεριε άνήγγειλε την άναχώρησιν του εις Παρισίους, θθεν μετ' ολίγους αήνας θά επανέλθη ένταύθα, να άποδώσῃ τά τροσεία ή αυλλον τά ποτεία τῷ δήμῳ "Αθηναίων. Λυπούμεθα διότι ο κ. Τρίμης άναχώρησε χωρεί να μάς ειπή μιάν τινά γνώμην περί του ήμετέρου ύδραυλικου ζητήματος" αλλά πασηγορούμεθα διότι έλπίζομεν ότι όταν επιστρέψῃ θά πράξῃ τό καθήκον του.

Μίλις τώρα ότι τά επί των τοίχων άρθρα νεκρώσιμα προσκλητήρια μάς αναγγέλλουν, ότι τό σκληρόν του θανάτου δρέπανον εξακολουθεί να θερίζῃ έν "Αθήναις, έννοούμεν διατί ο Δήμαρχός μας, μετά τόσης έπιμονής έζήτησε να διορισῆ ένα ιδικόν του ίερέα έν τῷ Νεκροταφείῳ.

"Ο Αίών όμως εξακολουθεί εισέτι να πυρρωνίζῃ, διακηρύσσων ότι άπλοί μόνον πυρετοί επιπολάζουσιν έν "Αθήναις, ώσπιναι οί καθ' έκαστην σχεδόν ώραν την δδόν "Εραου διατρίχοντες νεκροί υπεκρίνοντο προς πείσμά του τον τεθνεότα. "Ημεις δέν δυιάμεθα να εξηγήσωμεν άλλως την άδιαφορίαν ταύτην του κ. Φιλήμονος, ει μη συμπεραίνοντες ότι θεωρεί την έδῶ άποδεκτίσιν ως μικρόν τι κακόν, αφού αυτη με τόσω πλεόνασμα αναπληροῦται δια της άποκτήσεως 200,000 άδελφών έν Θεσσαλίᾳ και "Ηπειρῳ.

"Ενεκα της σημερινής έορτής τό φύλλον ήμών εκδίδεται άπλοῦν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Έν τῷ Τυπογραφείῳ του «Μέλλοντος», έδός Θεσσαίας, αρ 12).